

ШУКАЕМ РАЗВЯЗКІ

Пасыль заканчэння другое сусветнае вайны заходні сьвет пачаў даволі ясна сабе ўяўляць веліч небясьпекі, якая пагражае яму з боку Савецкага Саюзу, імперыялізм якога, здаецца, ня мае жаў. Здавалася-б, што ўстуці, зробленыя на карысць Саветаў у выніку другое сусветнае вайны, павінны быті-б застакоіць ненасытнасць Крэмлёўскіх уладароў. Здавалася-б, што гэты ўступкі съветчца аж надта выразна аб добрай ролі Захаду да наладжання прынесьціх суданскоў з Савецкім Саюзам дзеяла справы міру, дзеяла юнікенія вялізарнай катастрофы людзкасці, якою могбы стаць новы канфлікт. Захад гатоў быў навет прычыніць вочы на муки сотняў мільёнаў людзей, замкнутых у вялікім концлагеры ўсходніх татлітарных систэмы.

Аднак горкай рэчаіснасць даказала адваротнае. Сіняя Захад спасыярог, што бальшавікі «мірным» спосабам «освобождения» апанавалі ня толькі ўсю цэнтральную Эўропу, але сіняй пад іхнімі загадамі стаіць 400 мільёнаў чалавікаў, яны цвёрда пастаўілі нагу ў Індакіта, іхнія войскі стаяць на граніцах Кашміру, рэвалюцыйныя рухі на Далёкім Усходзе знаходзяцца ў большіх ці меншай меры пад іхнім кіраўніцтвам. Камуністычныя партыі ў паасобных домакратычных краінах Захаду стаяць пад загадамі Масквы, гатовыя выкананіць найболыш праступнае заданне ў дачыненіях да свайго народу па найменшыя сыгнал з боку Крэмлёўскіх праўдыроў.

Увага Захаду завастрылася. Карэйскі канфлікт быў беспасяднім дзеянікам, які прысьпешыў рэакцыю й справакаваў вялізарную акцыю збраенія, задзіночання сілаў Захаду ѹ узмоцніванім ягонаў вайсковых патэнцыялу дзеля таго, каб быць здольнымі даць рашучы адпор на выпадак адкрытага канфлікту. Хуткая рэакцыя на агрэсію ѹ Кауры падтрымала на духу антыкамуністычныя элементы ўнутры Савецкага Саюзу і ягонаў сатэлітаў, так і на Захадзе.

Сіняя мы верым, што вялікай перавага тэхнічнай будзе дастатковай, каб бараніць свае пазыцыі ці то над Эльбай, Рэйнам, Пірніях або Ліманіях, але ніколі недастатковай, каб злыківаць геную загрозу — разбіць Савецкі Саюз, прычыну ўсіх іншасцяў. Каб гэтага дасцягнуць, мала тэхнічнай перавагі. Тут неабходная іншай збора, а іменем — «брэхон талітывнае Разыўшы». Савецкі Саюз без разлажонай яго знутры практична немагчыма, як гэта паказала практика апошніх сусветнае вайны. Ня глядзячы на вялізарную тэхнічную перавагу нямецкай арміі, якая апанавала амаль усю Эўропу на працягу амаль, аднаго году, заталмадзіла на Усходзе і яе лёс быў ужо вырашаны ѹ 1942—43 гг., перад стварэннем другога фронту.

На месцы будзе прыгледзіцца бліжэйтым прычынам, лепей сказаць, тым па-мылкам, дзяякуючы якім бліскучая і німецкая армія мусіла скапітаваць. Лічу, павет неабходным і на часе разгледжаніне зробленых памылак, бо сіняя сьвет апніўся ѹ аналягічнай сітуацыі, у якой быў напярэдні другое сусветнае вайны.

Я перакананы ѹ тым, што не скажу тут нічога новага, калі на засемлю, што перамога над Савецкім Саюзам заляжыць поўнасцю ад нутраных падзеяў на тэрыторыі ССР, ад магчымасцяў

У вадказную хвіліну

сам факт гігантычных збраеніяў з адваровымі бакоў і ўклад у іх астранамічных сумуў ужо пасрэднае правакуе вайну. Але справа не толькі ў збраеніях, але ѹ тым, што Савецкі Саюз ня можа адмовіцца ад вайны, бо ѹ праціўным выпадку мусі-бы таксама адмовіцца ад сваіх мэт, што зьяўляюцца аснаўным зместам камуністычнае сістэмы — заўладаныя сьветам.

Нязычайна адказная хвіліна ўжо наступіла. Яна накладае ѹ на нас беларусаў ня менш адказныя адказы. Новы сусветны пажар, які намагаюцца раздзымухаць Саветы, у той або іншы спосаб вырашыць і нашае нацыянальнае пытаніе. А гэтае вырашэнне будзе ѹ вялікай меры залежыць ад таго, які ўздел мы прымем у падзеях, якія наспіваюць, і як мы да гэтых падзеяў будзем прыгатаваны.

Нашая прыгатававчая акцыя павінна весьцісці ѹ двух кірунках. З аднаго боку ўнутры нашых радоў неабходна пра-весці кансалідацыйную акцыю ѹ узбудзіцца гатоўнасць на ўсякія чынны, да дакананія якіх у вадзведны мамент можам быць пакліканымі. З другога боку шляхам пропагандовай і дыпламатычнай акцыі старацца перахіліць сымпаты заходніяе сьвету на наш бок, каб у вырашальні мамент Захад падтрымай нашыя справядлівія імкнені ды вольнага ѹ незалежнага жыцця.

Дык на гэтым кірунку павінна сіняя весьцісці ѹся наша дзеянасць, ад якой не павінен адхіліцца ніводзін з нас.

Язэп Каранеўскі

выкліканыя рэвалюцыі пры адначасовай вайсковай акцыі. Гэта цвердзіць сіняя амаль кожны. Але ня ѹ гэтым справа. Справа ѿ ключы да гэтай рэвалюцыі, у правільнай плошчы, на якой гэтая рэвалюцыя можа быць выкліканая з добрым рэзультатам. Іншай ка-жучы, траба знайсці праграму, якая ѿ меншай ці большай меры пацягнула-б за сабою ѿсё антыбальшавіцкія сілы на тэ-рыторыі ССР. Лічу, што дзеля гэтага траба глянуць на недалёкае мінулае, каб пабачыць, як гэтае пытаніе было развязана патярэднім ініцыятарамі разных рэвалюцыйных рухаў.

Перад намі стаіць цішер пытаньня, якія-ж быті праблемы найбольш паку-чыя на ўспомінаныя тэрыторыі? Дзіве найважнейшыя: **сацыяльная і нацыя-валічная**. Першай ня буду прысьвячваць тут шмат месца, бо адносна гэтага ѿсё амаль згодны. У сіняйнішні мамент амаль усе нацыянальныя групы ѿ пар-тых стаяць на прынцыпе ліквідацыі каласаў і звароту зямельнай собкасці. Альск пытаные нацыянальнае астаем-ца да сіняйнішнія часу нерэзвязаным.

Прыгледзімся бліжэй, як яго развязвалі расейцы ѿ пірэлі дарвалоўчын, бальшавікі, немцы і як хочць яго развязаць розныя эміграцыйныя расейскія групы на чале з «Саветам Вызваленія: Народу Радзе», успамаганым амэрыкінскімі дзеянікамі. Дазволю тут сабе затрыміца на гэтым кораценка, раз-

глядаючы выключна беларускае пытаньне, як нас найбольш цікавічае.

Пасыль сладкі мінуўшчыні Вялікага Княства Літоўскага, магутнай беларускай дзяржавы на Усходзе Эўропы. адзінае, якая асталася неакупаванай татарскімі гордамі, наступае ѹ 1795 г. акупацый расейскай. Расейскія цары паставілі развязаць зусім проста гэтую праблему: заборона друку ѿ беларускай мове, палітыка дэнацыяналізацыі, што апошнім часам пачаліся войстрыя напады на беларускіх савецкіх пісмен-нікай, абінаваючыя іх у беларускім нацыянальнымі газетамі. Сівежыя нумар «Ізвестій» за 11. 9. 51 прыносяць нам новыя весткі аб далейших падобных нападах на беларускіх літаратаў. Гэтым разам была заатакавана беларуская літаратурная крытыка.

Але як звычайна, у Саветах усе ня могуць быць дрэйні, гэтак на начатку артыкулу «О літаратурнай крытыке в Беларусі», замешчанага ѿ ўспомненій газэце, адзначаючы ѿ добрыя бакі беларускай савецкай крытыкі. Аб гэтых падсягненнях чытаем там наступнае:

«Крытыкі ѹ літаратураведы Беларусі выступілі актыўна ѿ друку супраць кас-мапалітизму, рэцыдывай буржуазнага нацыянальнага руха узманиенца. Гэта добрая зразумелі кіраўнікі наспіваючай кастрычніцкай рэвалюцыі. Так як кожны развалюційны рух, каб запушчыць сабе падрымку масаў, мусіць кідаць новыя праграмы, даючы або прынаясі абядкоўчыя шмат больш ці то ѿ сацыяльным, (Заканчэнне на 3 балоне)

Quo vadis, Polonia?

17 верасьня сёлета польскіх эмігрантаў на ўсходніх тэрыторыях, якія нарадыліся на ўсходзе на ўсходніх тэрыторыях, але здольнымі даць рашучы адпор на выпадак адкрытага канфлікту. Хуткая рэакцыя на агрэсію ѹ Кауры падтрымала на духу антыкамуністычныя элементы ўнутры Савецкага Саюзу і ягонаў сатэлітаў, так і на Захадзе.

Сіняя мы верым, што вялікай перавага тэхнічнай будзе дастатковай, каб бараніць свае пазыцыі ці то над Эльбай, Рэйнам, Пірніях або Ліманіях, але ніколі недастатковай, каб злыківаць геную загрозу — разбіць Савецкі Саюз, прычыну ўсіх іншасцяў. Каб гэтага дасцягнуць, мала тэхнічнай перавагі. Тут неабходная іншай збора, а іменем — «брэхон талітывнае Разыўшы».

Некаторыя з гэтых прамоваў, сказаныя, здавалася-б, паважнымі й заслу-жанымі людзьмі, аж роіліся ад непа-важных, фантастычных і абсурдальных пальтывікі.

Некаторыя з гэтых прамоваў, сказаныя, здавалася-б, паважнымі й заслу-жанымі людзьмі, аж роіліся ад непа-важных, фантастычных і абсурдальных пальтывікі.

Гэтак ведамыя ѿ Лёндане «Зьвёнзэк Зем Пулдніко-Всходніх» і «Зьвёнзэк Зем Полудніко-Всходніх» заранівалі ѿ гэтых дзенів вялікі мітынг, на якім пра-маяўлялі важнейшыя польскія лёнданскія пальтывікі.

Некаторыя з гэтых прамоваў, сказаныя, здавалася-б, паважнымі й заслу-жанымі людзьмі, аж роіліся ад непа-важных, фантастычных і абсурдальных пальтывікі.

Гэтак, прыкладам, С. Зэлэнскі, стар-шыня «Зьвёнзку Зем Полудніко-Всходніх», апіраючыся на «дакументальную» дадзенію, у сваіх прамовах съцвердзіў, што на ўсходзе ад Буга ў Сану, на гэтым пытанію трывалы падваліні (дадзенію) тагачаснай польскай рэспублікі, лага міру — РЭД) у аперыі на нашы ўсходнія бастыёны. На працягу ѿсяе гісторыі гэтага «трывалыя падваліні» былі аднік на чым іншым, як толькі польскай Вільні ѹ «чыста польскім».

Гэтак, прыкладам, С. Зэлэнскі, стар-шыня «Зьвёнзку Зем Полудніко-Всходніх», апіраючыся на «дакументальную» дадзенію, у сваіх прамовах съцвердзіў, што на ўсходзе ад Буга ў Сану, на гэтым пытанію трывалы падваліні (дадзенію) тагачаснай польскай рэспублікі, лага міру — РЭД) у аперыі на нашы ўсходнія бастыёны. На працягу ѿсяе гісторыі гэтага «трывалыя падваліні» былі аднік на чым іншым, як толькі польскай Вільні ѹ «чыста польскім».

Гэтак, прыкладам, С. Зэлэнскі, стар-шыня «Зьвёнзку Зем Полудніко-Всходніх», апіраючыся на «дакumentальную» дадзенію, у сваіх прамовах съцвердзіў, што на ўсходзе ад Буга ѿсіяе гэтага «трывалыя падваліні» былі аднік на чым іншым, як толькі польскай Вільні ѹ «чыста польскім».

Гэтак, прыкладам, С. Зэлэнскі, стар-шыня «Зьвёнзку Зем Полудніко-Всходніх», апіраючыся на «дакumentальную» дадзенію, у сваіх прамовах съцвердзіў, што на ўсходзе ад Буга ѿсіяе гэтага «трывалыя падваліні» былі аднік на чым іншым, як толькі польскай Вільні ѹ «чыста польскім».

Гэтак, прыкладам, С. Зэлэнскі, стар-шыня «Зьвёнзку Зем Полудніко-Всходніх», апіраючыся на «дакumentальную» дадзенію, у сваіх прамовах съцвердзіў, што на ўсходзе ад Буга ѿсіяе гэтага «трывалыя падваліні» былі аднік на чым іншым, як толькі польскай Вільні ѹ «чыста польскім».

Гэтак, прыкладам, С. Зэлэнскі, стар-шыня «Зьвёнзку Зем Полудніко-Всходніх», апіраючыся на «дакumentальную» дадзенію, у сваіх прамовах съцвердзіў, што на ўсходзе ад Буга ѿсіяе гэтага «трывалыя падваліні» былі аднік на чым іншым, як толькі польскай Вільні ѹ «чыста польскім».

Гэтак, прыкладам, С. Зэлэнскі, стар-шыня «Зьвёнзку Зем Полудніко-Всходніх», апіраючыся на «дакumentальную» дадзенію, у сваіх прамовах съцвердзіў, што на ўходзе ад Буга ѿсіяе гэтага «трывалыя падваліні» былі аднік на чым іншым, як толькі польскай Вільні ѹ «чыста польскім».

Гэтак, прыкладам, С. Зэлэнскі, стар-шыня «Зьвёнзку Зем Полудніко-Всходніх», апіраючыся на «дакumentальную» дадзенію, у сваіх прамовах съцвердзіў, што на ўходзе ад Буга ѿсіяе гэтага «трывалыя падваліні» былі аднік на чым іншым, як толькі польскай Вільні ѹ «чыста польскім».

Гэтак, прыкладам, С. Зэлэнскі, стар-шыня «Зьвёнзку Зем Полудніко-Всходніх», апіраючыся на «дакumentальную» дадзенію, у сваіх прамовах съцвердзіў, што на ўходзе ад Буга ѿсіяе гэтага «трывалыя падваліні» былі аднік на чым іншым, як толькі польскай Вільні ѹ «чыста польскім».

Гэтак, прыкладам, С. Зэлэнскі, стар-шыня «Зьвёнзку Зем Полудніко-Всходніх», апіраючыся на «дакumentальную» дадзенію, у сваіх прамовах съцвердзіў, што на ўходзе ад Буга ѿсіяе гэтага «трывалыя падваліні» былі аднік на чым іншым, як толькі польскай Вільні ѹ «чыста польскі

Шукаем развязкі

(Заканчэнне)

палітычным ці зноў нацыянальным сін- дае вялікія працавандовыя козыры ў се. У праціўным выпадку, калі яны руки бальшавіком. Яны арганізујуць су- даюць менш або ў найлепшым выпадку строчу прадстаўнікоў БССР і беларускай тое самае за цемекай аб ягоным удаскана- наленыні, згаты можна асуздзіць такі рух на поўную няўдачу.

Дык вось бальшавікі, побач із шмат абрацаючай зямельнай реформай, най- больш важнымі маментамі на тэрыторыі былае Ресей, ды нацыяналізацыйнай пра- прамысловствай, кідаючай лёзунгі права на самавызначэнне народу расейскай ім- перыі. Гэта два маменты, якія забісці- чылі паспех рэвалюцыі. Яны здабылі мільёны прыхільнікаў на толькі сірот расейцаў, але і сірот народу панівленых. Гэта быў вялікі крок наперад. Лятуценыні між іншымі ў беларускага народу разлізуцца, яшчэ адзін крок і стварэнне беларускага гаспадарства ста- нецца запраўданыць.

Наступае вялікі 1917 г. Беларусы склі- каюць Усебеларускі Кангрэс, які, ка- рыстаючыся з права на «самавызначэнне», самавызначаеца і, адкідаючы па- чаткова высунутую прапанову ў федерацыі з Расеяй, схіляецца ў бок поўной незалежнасці. І тут новая савецкая Да 1939 г. было зліквідавана або вы- везена больш за 50.000 беларускай ін- тэлігенцыі на чале з прафасарамі ўнівер- сітету, акадэмікамі, пісьменнікамі, на- стаўнікамі, журналістамі, блізу 2 мільё- ны беларускага сялянства было бру- тальна вывезана з роднай зямлі ў вы- селеніе на Сібір. Пачынаеца прырэд ру- сифікацыі ўключання БССР у сям'ю савецкага народу. Беларускі народ бысь- сільны, каб змагацца. Але ці зроксі ён ідзе незалежнасці? Не! Ён чакае спрыя- ючых аbstавінаў.

М. Відук

• (Працяг у наступным нумары)

БЕЛАРУСКІЯ СТУДЕНТЫ У ЛЮВЕНІЕ ЛЕТНІХ КАНИКУЛАУ НЕ МАРНУОДЬ

Як дадвядземся, беларускія студэнты ў Лювеніе (Бэльгія), што здалі вясною пераходных эзамены, былі дэлегаваны для нацыянальна-грамадзкай працы ў розных краінах заходній Эўропы, дзе знаходзіца большая колькасць беларусаў.

Гэтак сп.сп. Запруднік і Цівірко прый- малі актыўны ўздел у контрадміністра- цыі у заходнім Вэрліне, арганізаванай супраць бальшавікага фэстывалю студ- ентаў і моладзі ў ўсходнім Вэрліне. Перад гэтым і пасля гэтага наведалі яны большыя беларускія асяродзізі ў Заходній Нямеччыне, дзе правілі важную арганізацыйную і нацыянальна- грамадзкую дзеянасць.

Сп. Мартовіч рабіць аўтезд беларускіх асяродзізі ў Ангельшчыне, а сп. інж. Жытка наведвае ціпер беларускія раз- ботніцкія асяродзізі ў Бэльгіі. Сп. Ур- бан выдэлгаваны ў Парыж дзеялі працы ў канцыяліярі сп. Прэзыдэнта БНР. Частка студэнтаў-каталікоў браўлі- наўдзіла ў звяздзе ў Шэвронтон, арангізаваныя арганізацый «Руны», а таксама ў Рэйме ў звяздзе каталіцкай міжнароднай акаадэмікай арганізаціі «Пакс Романа».

беларускага цела. Купцоў далей пры- гранічнай станцыі Негарэлае на пусь- цілі. Лес на румы звоніцца з усіх канцыў Беларусі. Там ён ужо прадаваўся, гру- зіўся, і гэтак беларускае дабро ў інтар- сах крэмліўскіх уладароў і далей шы- рака плыло за мяжы.

З Польшчы Саветы мелі асаблівія паразункі. Польшча таксама старалаася збыць па высокіх цінах з Белавежскім, Налібокаў і іншых пушчай каштоўную драўніну. Саветы не моглі ціпрэсіі не асабліва моцнага канкуранта на міжна- родным рынку. Трэба было яго пабіці.

Задумана — зроблена. З Савецкай Бела- русі чыгункай да асабліва рэчкамі быў накіраваны ў Заходнюю Беларусь у вя- лізарнай колькасці розных сартоў лес, дзе прадаваўся за бязпен п. г. зв., дум- пінговых цінах, гэта значыць ніжэй са- бекшчынай. Польскія фірмы ня вытрым- лівалі канкуренцыі, лопаліся, работы прыпыніліся, наступаў крызис, а разам зь ім і безрабоцьца ўжо незадаваленне. А пры такіх умовах ствараўся падаткі грунт для камуністычнай прапаганды сарадніцтва.

Таму так безаглядна й па дратежніц- ку нішчылася беларускае дабро. У вы- нику гэтага нашыя лясы вынішчаны быly на 40—50 гадоў уперад супраць га- давых нормаў лесадавства.

Мы трохі адхліліся ад нашай асноў- най темы, зрабіўшы невялікую экспу- сию ў лясныхіх справах. Вернемся да Го- меля. Ніводзін з гарадоў Беларусі не знаходзіца ў тых спрыяючых умовах для развязвіць гандлю ў прымісловасці, як Гомель. Праз Гомель праходзіць вельмі важная Лібава-Роменская чы- гунка, якая перасякае ўсю Беларусь праз Вільню, Менск, Бабруйск і луцьціца Балтыцкага мора з Украінай. Да 1929 г. у Гомелі знаходзілася ю кіраўніцтва гэтай чыгункай і вялізарныя майстэрні гэтай дарогі. Майстэрні рабілі капітальніе рэмонты чыгунчынага ўладжання дарогі. У іх працавала да 3.000 работнікаў.

Другая важная магістраль перасякае Гомель, звязанае з цэнтральнай Расеяй з Палескім прац. Рэчыццю, Калінкавічы, Пінск, Берасцьце і далей аж да Варша- вы. Гомель звязаны чыгунчынай лініяй з Чарнігавам і праз яго далей з самім Балтыцкім Камарынскім раёнам Бела-

ПРЫГОЖЫЯ ДАСЯГНЕНЫ

I Беларусы Брадфорду купілі собскі грамадзкі дом

Беларускай калёніі ў Ангельшчыне, што складаеца галоўным чынам з быв- лых вязніц Сталінскіх канцэнтрацыйных лягераў, а потым жаўнераў арміі Андорса, у сваёй арганізацыйнай і грамадзкай працы давала заўсёды ўзорычнікі прыклад для беларускіх асяродзізі ў многіх іншых краінах. Панурыя пера- жываны на савецкіх ссылках і ціккях агняўская праца пад Монтэ-Касіно вы- рабілі ў сіоброй гэтася калёніі непахісную волю ѹ гарта, развязлі жывыя ѹ монцыя патрыятычныя пачуцці. Таму дагэтуль у Ангельшчыне на ніве на- цыянальнасці беларусы ў Ангельшчыне, што Брадфорд знаходзіцца група беларускіх ра- ботнікаў, на вельмі значная колькасць, і прадстаўнікоў беларускіх цэнтральных арганізацый з Лёнданам, беларускіх прадстаўнікоў з Бэльгіі, ангельскіх пры- яцелій для прадстаўнікоў арганізацый папяявлених бальшавізмам народу ад- былося ўрачыстасць адкрыцьця ў высьві- чынілі беларускага дому ў Брадфордзе.

А 15 верасня сёлета пры ўзделе ўсей беларускай калёніі акругі, гасцей і прадстаўнікоў беларускіх цэнтральных арганізацый з Лёнданам, беларускіх прадстаўнікоў з Бэльгіі, ангельскіх пры- яцелій для прадстаўнікоў арганізацый папяявлених бальшавізмам народу ад- былося ўрачыстасць адкрыцьця ў высьві- чынілі беларускага дому ў Брадфордзе. А гэдзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачыстасць, пасля чаго ангель- скі сп. Эбтэ Проктор, вялікі прыцелль- ка беларусаў, разразаючы стужку, за- ціццяту перад галоўным узходам, да- кініала сымбалічнага акту адкрыцьця беларускага дому ў Брадфордзе. А гадзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачыстасць, пасля чаго ангель- скі сп. Эбтэ Проктор, вялікі прыцелль- ка беларусаў, разразаючы стужку, за- ціццяту перад галоўным узходам, да- кініала сымбалічнага акту адкрыцьця беларускага дому ў Брадфордзе. А гэдзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачыстасць, пасля чаго ангель- скі сп. Эбтэ Проктор, вялікі прыцелль- ка беларусаў, разразаючы стужку, за- ціццяту перад галоўным узходам, да- кініала сымбалічнага акту адкрыцьця беларускага дому ў Брадфордзе. А гэдзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачыстасць, пасля чаго ангель- скі сп. Эбтэ Проктор, вялікі прыцелль- ка беларусаў, разразаючы стужку, за- ціццяту перад галоўным узходам, да- кініала сымбалічнага акту адкрыцьця беларускага дому ў Брадфордзе. А гэдзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачыстасць, пасля чаго ангель- скі сп. Эбтэ Проктор, вялікі прыцелль- ка беларусаў, разразаючы стужку, за- ціццяту перад галоўным узходам, да- кініала сымбалічнага акту адкрыцьця беларускага дому ў Брадфордзе. А гэдзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачыстасць, пасля чаго ангель- скі сп. Эбтэ Проктор, вялікі прыцелль- ка беларусаў, разразаючы стужку, за- ціццяту перад галоўным узходам, да- кініала сымбалічнага акту адкрыцьця беларускага дому ў Брадфордзе. А гэдзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачыстасць, пасля чаго ангель- скі сп. Эбтэ Проктор, вялікі прыцелль- ка беларусаў, разразаючы стужку, за- ціццяту перад галоўным узходам, да- кініала сымбалічнага акту адкрыцьця беларускага дому ў Брадфордзе. А гэдзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачыстасць, пасля чаго ангель- скі сп. Эбтэ Проктор, вялікі прыцелль- ка беларусаў, разразаючы стужку, за- ціццяту перад галоўным узходам, да- кініала сымбалічнага акту адкрыцьця беларускага дому ў Брадфордзе. А гэдзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачыстасць, пасля чаго ангель- скі сп. Эбтэ Проктор, вялікі прыцелль- ка беларусаў, разразаючы стужку, за- ціццяту перад галоўным узходам, да- кініала сымбалічнага акту адкрыцьця беларускага дому ў Брадфордзе. А гэдзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачыстасць, пасля чаго ангель- скі сп. Эбтэ Проктор, вялікі прыцелль- ка беларусаў, разразаючы стужку, за- ціццяту перад галоўным узходам, да- кініала сымбалічнага акту адкрыцьця беларускага дому ў Брадфордзе. А гэдзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачыстасць, пасля чаго ангель- скі сп. Эбтэ Проктор, вялікі прыцелль- ка беларусаў, разразаючы стужку, за- ціццяту перад галоўным узходам, да- кініала сымбалічнага акту адкрыцьця беларускага дому ў Брадфордзе. А гэдзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачыстасць, пасля чаго ангель- скі сп. Эбтэ Проктор, вялікі прыцелль- ка беларусаў, разразаючы стужку, за- ціццяту перад галоўным узходам, да- кініала сымбалічнага акту адкрыцьця беларускага дому ў Брадфордзе. А гэдзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачыстасць, пасля чаго ангель- скі сп. Эбтэ Проктор, вялікі прыцелль- ка беларусаў, разразаючы стужку, за- ціццяту перад галоўным узходам, да- кініала сымбалічнага акту адкрыцьця беларускага дому ў Брадфордзе. А гэдзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачыстасць, пасля чаго ангель- скі сп. Эбтэ Проктор, вялікі прыцелль- ка беларусаў, разразаючы стужку, за- ціццяту перад галоўным узходам, да- кініала сымбалічнага акту адкрыцьця беларускага дому ў Брадфордзе. А гэдзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачыстасць, пасля чаго ангель- скі сп. Эбтэ Проктор, вялікі прыцелль- ка беларусаў, разразаючы стужку, за- ціццяту перад галоўным узходам, да- кініала сымбалічнага акту адкрыцьця беларускага дому ў Брадфордзе. А гэдзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачыстасць, пасля чаго ангель- скі сп. Эбтэ Проктор, вялікі прыцелль- ка беларусаў, разразаючы стужку, за- ціццяту перад галоўным узходам, да- кініала сымбалічнага акту адкрыцьця беларускага дому ў Брадфордзе. А гэдзіне 4.30 па паўдні старшыня Акру- говага Аддзелу Згуртавання Беларусаў Вялікабрытаніі сп. Ул. Бутрымовіч ка- роткім уступіні словам выясняў пры- чынны ўрачы

